

Scientific Journal

ISLAMIC REVELUTION STUDIES

Vol. 22, Spring 2025, No. 80

Popularization Achievements in the Intellectual System of Ayatollah Khamenei

Alireza Farahmandnia $^1 \setminus$ Parvaneh Bayati $^2 \setminus$ Seyyed Mohsen Khademi Nooshabadi 3

1. AM of Job Management, Malek Ashtar University, Tehran, Iran.

farahmandnia1000@gmail.com

2. Phd of social issues sociology (the responsible).

parvaneh_bayaty84@yahoo.com

3. Assistant professor of political sciences, Imam Hosein University, Tehran, Iran. smohsenkhademi@ihu.ac.ir

Abstract Info	Abstract
Research Article Research Article Received: 2024.05.21 Accepted: 2024.12.09	The aim of the present study is to examine the popularization achievements in the intellectual system of the Supreme Leader. In this study, the leader's speeches and views were used as the theoretical basis of the research and, using the content analysis method, key concepts and messages were extracted. The statistical population in this study includes the leader's statements that were made regarding popularization achievements. The results of the research findings in the form of tables of basic, organizing, comprehensive themes and a network of themes showed that a total of 67 basic themes, 9 organizing themes and 2 comprehensive themes were identified in the field of popularization achievements. According to the research findings, the achievements of popularization in the statements of the Leader of the Revolution are realized in two structural areas (national authority and national security) and operational areas (social, cultural, economic, political, security, scientific and instrumental results). Also, the three aspects of realizing the achievements of popularization depend on the role of the people, the participation of the people and the governance of the people. The process of popularization strengthens responsibility and a sense of belonging to the political and social system and contributes to the all-round progress and development of the country. The issue of the presence of the people on the scene, which is considered one of the necessary elements for the correct governance of the revolution, must be strengthened and expanded.
Keywords	Ayatollah Ali Khamenei, Achievements of the Revolution, Popularization, Islamic Republic, Religious Governance.
Cite this article:	Farahmandnia, Alireza, Parvaneh Bayati & Seyyed Mohsen Khademi Nooshabadi (2025). Popularization Achievements in the Intellectual System of Ayatollah Khamenei. <i>Islamic Revelution Studies</i> . 22 (1). 13-42. DOI: 10.22034/22.80.9 https://doi.org/10.22034/22.80.9
Publisher:	Islamic Maaref University, Qom, Iran.

Introduction

This research aims to explore the achievements of popularization within the intellectual framework of the Supreme Leader of the Islamic Republic of Iran, Ayatollah Seyyed Ali Khamenei. Popularization, as conceptualized herein, refers to the active participation of the populace across political, economic, social, and cultural domains, constituting a foundational element of religious democracy. In the Leader's discourses, popularization is not merely a temporary approach but a strategic paradigm for advancing the Islamic Revolution, ensuring national security, enhancing national sovereignty, and improving governance efficacy. The forty-five-year experience of the Islamic Republic demonstrates that progress has been most effectively and economically achieved where the people have genuinely engaged in the process.

Methodology

This study employs the discourses and perspectives of the Supreme Leader as its theoretical foundation, utilizing thematic analysis to extract key concepts and messages. The research population comprises the Leader's statements specifically addressing the achievements of popularization. The findings are presented through tables of basic, organizing, comprehensive, and network themes, identifying a total of 67 basic themes, 9 organizing themes, and 2 comprehensive themes related to the achievements of popularization.

Discussion

Both role-playing and popularization emphasize the active presence of the people in society. Role-playing entails the voluntary fulfillment of political, economic, and cultural responsibilities at various levels, while popularization signifies the conscious and impactful participation of citizens in decision-making and implementation. These concepts share a reciprocal relationship: role-playing enhances participatory capacity, which in turn fosters greater empowerment. Within the Islamic intellectual tradition, the populace is regarded as the cornerstone of the political system. Developmental participation-distinct from imposed or instrumental participation-is an endogenous, bottom-up process intrinsically linked to human dignity and honor.

Governance, predicated on the interaction between state and society, complements popularization. Within this framework, participatory democracy underscores the direct and continuous involvement of citizens in decision-making, facilitated decentralization to enable genuine public influence over public affairs. In the intellectual paradigm of the Leader, religious democracy aligns with participatory democracy, wherein public participation is not only a right but also a duty.

Results and Findings

The research findings indicate that the achievements of popularization, as articulated in the Leader's statements, manifest across two dimensions: structural (national sovereignty and security) and operational (social, cultural, economic, political, security, scientific, and instrumental outcomes). The realization of these achievements hinges on three pillars: the people's role-playing, their participation, and people-centric governance. The process of popularization strengthens responsibility and a sense of belonging to the political and social system, contributing to comprehensive national development. The active presence of the people, a critical factor for effective governance, development, and the fulfillment of revolutionary objectives, warrants reinforcement and expansion. Internationally, this approach enhances national cohesion and bolsters Iran's deterrence capacity. Furthermore, it lays the groundwork for establishing a new Islamic civilization centered on justice, freedom, and spirituality. Socially, popularization provides opportunities for public engagement and synergy among diverse societal strata, potentially increasing national confidence and unity between the nation and government. Culturally, it promotes self-reliance and fosters attachment among younger generations to revolutionary ideals, reinforcing Islamic identity. Economically, popularization can improve livelihoods, boost production, and curb inflation. Politically, it facilitates public involvement in national affairs and the establishment of Islamic governance. In terms of security, it plays a vital role in defending national identity and neutralizing enemy threats. Ultimately, popularization contributes to scientific and technological advancements and succession planning within the Islamic Republic.

References

- Nahj al-Balagha.
- Eshtarian, K., & Ghaemi Asl, B. (2020). A multi-level participatory policy-making model. Faslname-ye Siasat (Quarterly Journal of Politics), 50(2), 423–446.
- Bouchani, M. H., Nazari, E., & Delnavaz, N. (2018). Institutional-legal analysis of empowerment of local management in Iran. Faslname-ye Pajoohesh-ha-ye Joghrāfiā-ye Siasi (Quarterly of Political Geography Research), 3(1), 59–85.
- Jamshidi, A., & Patefat, A. (2016). Citizenship rights in modern administrative procedures. Faslname-ye Akhlāgh-e Zisti (Bioethics Quarterly), 6(21), 23–50.
- Khamenei, S. A. (2023). Official website of the Supreme Leader. Retrieved from: www.khamenei.com
- Tusi, M. A. (2001). Participation in management and ownership. Tehran: Center for Governmental Management Education Publications.
- Abedi Jafari, H., Taslimi, M. S., Faghihi, A., & Sheikhzadeh, M. (2011). Thematic analysis and theme network: A simple and effective method for explaining existing patterns in qualitative data. Faslname-ye Andishe-ye Modiriat-e Rahbordi (Strategic Management Thought Quarterly), 5(2), 10.
- Farahmandnia, A., Bayati, P., & Khademi, S. M. (2024). Popularization of state functions with emphasis on the thought system of the Supreme Leader. Faslname-ye Dolat-Pajouhi-ye Iran-e Moaser (Contemporary Iran Government Studies Quarterly), 10(2), 11–36.
- Feizmandian, P. (2017). Culture and development of public participation. Faslname-ye Elmi-Takhasosi-ye Ravanshenasi, Olum-e Ejtemāi va Olum-e Tarbiyati (Specialized Scientific Quarterly of Psychology, Social Sciences and Education), 1(3), 100–112.
- Lakzaei, R. (2022). The pillars of the Islamic political system in Ziyarat Amin Allah and Yasin. Faslname-ye Elmi-Pajouheshi-ye Siasat-e Al(Transcendental Politics Journal), 10(36), 27–42.
- Mehregan, F., Faghihi, A., & Mirsepassi, N. (2018). The role of political participation and the democratic system in shaping political culture. Faslname-ye Khat-meshi-gozariye Omumi dar Modiriat (Public Policy Quarterly in Management), 9(30), 1–19.

السنة ۲۲ / ربيع عام ١٤٤٦ / العدد ٨٠

نتائج إشراك الشعب في المنظومة الفكرية لآية الله العظمي الخامنئي (دام ظله العالي)

علي رضا فرهمندنيا 1 ابروانه البياتي 2 السيد محسن الخادمي نوش آبادي 3

١. ماجستير في إدارة الأعمال، جامعة مالك الأشتر، طهران، إيران.

farahmandnia1000@gmail.com

٢. دكتورة في علم الاجتماع للقضايا الاجتماعية وباحثة مستقلة (الكاتبة المسؤولة).

parvaneh_bayaty84@yahoo.com

٣. أستاذ مساعد في قسم العلوم السياسية، جامعة الإمام الحسين عليه، طهران، إيران.

smohsenkhademi@ihu.ac.ir

معلومات المادة	ملخّص البحث
نوع المقال ؛ بحث	يهدف البحث الحالي إلى دراسة نتائج إشراك الشعب في المنظومة الفكرية لسماحة السيد القائد. قد تمّ
	استخدام الخطابات ووجهات نظر السيد القائد كأساس نظري للبحث، كما تمّ استخراج المفاهيم والرسائل
	الرئيسية باستخدام أسلوب التحليل الموضوعي. إنّ المجتمع الاحصائي في هذا البحث يشمل تصريحات
تاريخ الاستلام:	السيد القائد التي قالها بالنسبة إلى نتائج إشراك الشعب. أظهرت نتائج البحث في شكل جداول المواضيع
1880/11/17	الأساسية والمنظمة والشاملة وشبكة المواضيع، أنّه تمّ تحديد ٤٧ موضوعا أساسيا و٩ مواضيع منظمة
تاريخ القبول:	وموضوعين شاملين في مجال نتائج إشراك الشعب. طبقا لنتائج البحث تتحقق انجازات إشراك الشعب في
1887/•7/•٧	تصريحات قائد الثورة في المجالين: الهيكلي (الاقتدار الوطني والأمن الوطني) والتنفيذي (النتائج الاجتماعية
	والثقافية والاقتصادية والسياسية والأمنية والعلمية والأدواتية). كذلك الجوانب الثلاثة لتحقيق نتائج إشراك
	الشعب تعتمد على دور الشعب ومشاركة الشعب وحكم الشعب. تؤدّي عملية إشراك الشعب إلى تعزيز
	تحمّلَ المسؤولية والشعور بالانتماء إلى النظام السياسي والاجتماعي، كما تساعد البلد في تقدّمه وتنميته
	الشاملة. يجب تعزيز وتوسيع قضية حضور الشعب في الساحة، التي تعتبر عنصرا ضروريا لحكم البلاد بشكل
	صحيح ولتطوير أهداف الثورة وتحقيقها.
الألفاظ المفتاحية	آية الله العظمي الخامنئي، إنجازات الثورة، إشراك الشعب، الجمهورية الإسلامية، الحكم الديني.
	فرهمندنيا، علي رضا، بروانه البياتي و السيد محسن الخادمي نوش آبادي (١٤٤٦). نتائج إشراك الشعب في
الاقتباس؛	المنظومة الفكرية لآية الله العظمي الخامنئي (دام ظلّه العالمي). <i>مجلة دراسات الثورة الاسلامية.</i> ٢٢ (١). ٤٢ ـ ١٣.
DOI:	DOI: 10.22034/22.80.9
	الشعب تعتمد على دور الشعب ومشاركة الشعب وحكم الشعب. تؤدّي عملية إشراك الشعب إلى تعزيز تحمّل المسؤولية والشعور بالانتماء إلى النظام السياسي والاجتماعي، كما تساعد البلد في تقدّمه وتنميته الشاملة. يجب تعزيز وتوسيع قضية حضور الشعب في الساحة، التي تعتبر عنصرا ضروريا لحكم البلاد بشكل صحيح ولتطوير أهداف الثورة وتحقيقها. آية الله العظمى الخامنئي، إنجازات الثورة، إشراك الشعب، الجمهورية الإسلامية، الحكم الديني. فرهمندنيا، على رضا، بروانه البياتي و السيد محسن الخادمي نوش آبادي (١٤٤٦). نتائج إشراك الشعب في المنظومة الفكرية لآية الله العظمى الخامنئي (دام ظله العالمي). مجلة دراسات الثورة الاسلامية. ٢٢ (١). ٢٢ ـ ١٣٠.

نشری^{علی} مطالعات انقلاسب اسلامی

سال ۲۲، بهار ۱۴۰۴، شماره ۸۰

دستاوردهای مردمیسازی در منظومه فکری آیتالله العظمی خامنهای (منظلهالعالی)

^{T} عليرضا فرهمندنيا ^{T}, پروانه بياتي ^{T}, سيد محسن خادمي نوش آبادي

۱. کارشناسی ارشد مدیریت کسب و کار، دانشگاه مالک اشتر، تهران، ایران. farahmandnia 1000 @ gmail.com

۲. دکترای جامعه شناسی مسائل اجتماعی و پژوهشگر اَزاد (نویسنده مسئول). $parvaneh_bayaty84@yahoo.com$

۳. استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه امام حسین هیه، تهران، ایران. smohsenkhademi@ihu.ac.ir

چکیده	اطلاعات مقاله
هدف پژوهش حاضر، بررسی دستاوردهای مردمیسازی در منظومه فکری مقام معظم رهبری	نوع مقاله : پژوهشی
است. در این تحقیق، سخنان و دیدگاههای رهبری به عنوان مبنای نظری پژوهش مورد استفاده	(14 _ 47)
قرار گرفته و با بهرهگیری از روش تحلیل مضمون، مفاهیم و پیامهای کلیدی استخراج شدهاند.	
جامعه آماری در این پژوهش شامل بیانات رهبری است که در خصوص دستاوردهای	回路器回
مردمیسازی ایراد شدهاند. نتایج یافتههای تحقیق در قالب جداول مضامین پایه، سازماندهنده،	100 TO 10
فراگیر و شبکه مضامین نشان داد که در مجموع ۶۷ مضمون پایه، ۹ مضمون سازماندهنده و ۲	
مضمون فراگیر در زمینه دستاوردهای مردمیسازی شناسایی شد. با توجه به یافتههای پژوهش،	
دستاوردهای مردمیسازی در بیانات رهبر انقلاب، در ۲ ساحت ساختاری (اقتدار ملی و امنیت	
ملی) و ساحت عملیاتی (نتایج اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، امنیتی، علمی و ابزاری)	تاریخ دریافت:
محقق میشود. همچنین سه ضلع تحقق دستاوردهای مردمیسازی، در گرو نقشآفرینی مردم،	14.4/.4/.1
مشارکت مردم و حکمرانی مردم میباشد. روند مردمیسازی، مسئولیتپذیری و حس تعلق به	تاريخ پذيرش:
نظام سیاسی و اجتماعی را تقویت کرده و به پیشرفت و توسعه همهجانبه کشور کمک مینماید.	14.4/.9/19
مسئله حضور مردم در صحنه، که یکی از عناصر ضروری برای حکمرانی صحیح کشور و توسعه و	
تحقق اهداف انقلاب محسوب می شود، بایستی تقویت و گسترش یابد.	
آیتالله العظمی خامنهای، دستاوردهای انقلاب، مردمیسازی، جمهوری اسلامی، حکمرانی دینی.	واژگان کلیدی
فرهمندنیا، علیرضا، پروانه بیاتی و سید محسن خادمی نوش آبادی (۱۴۰۴). دستاوردهای مردمیسازی	
در منظومه فکری آیتالله العظمی خامنهای ^(مدظلهالعالی) . <i>مطالعات انقلاب اسلامی.</i> ۲۲ (۱). ۴۲ ـ ۱۳.	استناد
DOI: 10.22034/22.80.9	
https://doi.org/10.22034/22.80.9	کد DOI؛
دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران.	ناشر

طرح مسئله

تبیین ضرورت مشارکت مردم در انتخابات، تأکید بر مردمیسازی اقتصاد و فعال شدن مردم در مسائل مختلف اجتماعی، مردمیسازی حوزههای مختلف در بیانیه گام دوم انقلاب، ابلاغ سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، تأکید بر لزوم توجه عمیق تر مسئولین به مردم و حضور آنان در میان مردم، تقدیر از نقش آفرینی مردم در رویدادهای مهم دفاع از انقلاب، مانند حضور پرشور آنها در ۲۲ بهمن و همچنین توجه مستمر به نقش و اهمیت وجود مردم، از جمله مسائلی است که رهبری انقلاب اسلامی بر آنها پافشاری می کنند: «امروز وظیفه ما مراقبت دائمی از انقلاب است ... وظیفهمان امروز مشارکت دادن مردم است» (بیانات در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران، ۱۴۰۲/۰۵/۲۶).

۴۵ سال تجربه حکومت جمهوری اسلامی، لزوم توجه به این موضوع را بیش از پیش اُشکار ساخته است که در این دوران، گروههای مختلف سیاسی، جهادی و دانشجویی با توجه به دغدغهها، شناخت و قابلیتهای اجرایی خود در حوزههای متعدد، گامهای بزرگی برداشتند که نتیجه فعالیتهای آنان در قالب دفاع و سازندگی با مشارکت مردم به بار نشست و مردم توانستند فواید آن را درک کنند و حکومت مردمسالار و انقلابی را تا حدود زیادی درک نمایند. استقامت و دفاع جمعی در برابر تجاوزات صدام که در آن دوران از حمایت قدرتهای بینالمللی بهرهمند بود، در طول هشت سال دفاع مقدس، مقابله با عملیات ضدانقلاب در مرزها و داخل کشور در سالهای اول پس از پیروزی انقلاب، همکاری در سازمانهای انقلابی مانند بسیج، جهاد سازندگی و سیاه پاسداران و موارد مشابه، خنثیسازی توطئهها و فتنههای ضدانقلاب و حامیان خارجی آنها در طول ۴۵ سال گذشته، خاتمه فتنه ضدانقلاب با حضور قابل توجه مردم در رویدادهای انقلابی در نهم دی ۱۳۸۸ و نشان دادن واکنش قاطع ملت انقلابی به اقدامات غلط دولت آمریکا در به شهادت رساندن سردار سلیمانی و ابومهدی المهندس در سال ۱۳۹۸، رفتار مؤمنانه و همدلانه در جریان کمکرسانیهای مردمی در دوران شیوع کرونا و برطرف شدن فتنه پاییز ۱۴۰۱، نمونههای بارز نقش آفرینی و مشارکت فعال مردم در حوادث انقلاب با توجه به شرایط گوناگون و با روشهای مختلف بوده است. در همین راستا، دولتها نیز به طور پراکنده و در حوزههای متفاوت، اقداماتی را به منظور مردمی سازی نهادهای خود و گسترش گفتمان مردمی سازی در عملکرد اجرایی خود انجام دادهاند.

در مردمی سازی، زمینه های حضور و مشارکت مردم در زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و... پررنگ تر می شود و مردم نسبت به موضوعات و مسائل اجتماعی آگاه تر و مشارکت جوتر می شوند. این مسئله مشروعیت نظام حکومتی را ارتقا داده و بسیاری از مسائل اجتماعی با حضور محسوس مردم در اداره جامعه

حل می شود. سه عامل اصلی در فرایند مردمی سازی وجود دارد: تحریک و ترغیب (حساس سازی) مردم به پرداختن به مسائل جامعه، تضمین برابری در تصمیم گیری ها و فراهم آوردن فرصت های برابر برای مشارکت در اداره امور جامعه، و استقبال از فعالیت نهادها و سازمان های غیردولتی و مدنی.

در زمینه مردمیسازی، تاکنون محققانی، تحقیقات و پژوهشهایی را به رشته تحریر درآوردهاند که در آن جنبهها و ابعاد مختلفی از فرایند مردمیسازی مورد بررسی قرار گرفته است؛ از جمله «طراحی الگوی نهاد مردمی مبتنی بر منظومه فکری حضرت آیتالله خامنهای (مدظله العالی)» (حسینینژاد ماهانی و هویدا، ۱۴۰۱)؛ «مردمیسازی حکمرانی متعالی در اندیشه و راهبرد امامین انقلاب اسلامی» (عابدی درچه، ۱۴۰۰)؛ «مفهومشناسی مردمیسازی حکمرانی» (شیرعلی، ۱۴۰۰)؛ «چگونگی مردمیسازی و تحول در حکمرانی با تأکید بر توسعه پایدار» (طحانپور و آرایی، ۱۴۰۰)؛ «تحولات بینشی برای نقش آفرینی مردم در دولتسازی اسلامی از دیدگاه مقام معظم رهبری» (قهرمانی، ۱۳۹۹)؛ «آسیبها و موانع تحقق مردمیسازی دیپلماسی فرهنگی در ایران» (هفتخوانی و کوهکن، ۱۳۹۸). لیکن در حوزه دستاوردهای مردمیسازی در منظومه فکری مقام معظم رهبری، پژوهشی که به نحو منسجم و جامع به بررسی موضوع دستاوردهای مردمیسازی پرداخته باشد، ملاحظه نگردید. بدین ترتیب، این تحقیق با هدف شناسایی و تحلیل دقیق دستاوردهای مردمیسازی در منظومه فکری مقام معظم رهبری (مدظله العالی) انجام میشود. با استفاده از روش تحلیل مضمون، تلاش خواهد شد تا ابعاد مختلف مردمیسازی و العالی) انجام میشود. با استفاده از روش تحلیل مضمون، تلاش خواهد شد تا ابعاد مختلف مردمیسازی و تاز روش تحلیل مضمون، تلاش خواهد شد تا ابعاد مختلف مردمیسازی و تاز بر ساختارهای اجتماعی و حکومتی کشور به طور جامع مورد بررسی قرار گیرد.

مبانی نظری پژوهش ۱. نقشآفرینی مردم

نقش آفرینی و مردمی سازی، دو مفهوم مرتبط با یکدیگر هستند که هر دو بر حضور فعال و اثرگذار مردم در امور جامعه تأکید دارند. نقش آفرینی به معنای ایفای نقش های مختلف توسط مردم در سطوح مختلف جامعه، از جمله سطوح محلی، ملی و بین المللی است. این نقش ها می توانند شامل فعالیت های داوطلبانه، فعالیت های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی باشند (اسمیت، ۲۰۱۰). مردمی سازی به معنای مشارکت فعال و آگاهانه مردم در فرایندهای تصمیم گیری و اجرای برنامه ها در سطوح مختلف جامعه است. این مشارکت می تواند از طریق روش های مختلفی مانند رأی دادن، بحث و گفت و گو، ارائه نظر و پیشنهاد، انتقادات سازنده و مطالبه گری انجام شود (پاتمن، ۱۹۷۴).

^{1.} Smith.

^{2.} Pateman.

ارتباط نقش آفرینی و مشارکتپذیری مردم از دو جهت قابل بررسی است: نخست اینکه نقش آفرینی مردم می تواند به افزایش مشارکتپذیری آنان بینجامد. زمانی که مردم در امور جامعه نقش آفرینی می کنند، احساس مسئولیتپذیری و تعلق خاطر آنها به جامعه افزایش می یابد. این امر می تواند انگیزه آنها را برای مشارکت فعال در فرایندهای تصمیم گیری و اجرای برنامه ها افزایش دهد (پاتنام، ۲۰۰۰).

از سوی دیگر، مشارکتپذیری مردم میتواند به توانمندسازی آنان برای نقش آفرینی بیشتر بینجامد. زمانی که مردم در فرایندهای تصمیمگیری و اجرای برنامهها مشارکت میکنند، مهارتها و تجربیات جدیدی کسب میکنند که آنها را برای ایفای نقشهای پیچیده تر در سطوح مختلف جامعه توانمند تر میسازد (فریدمن، ۱۹۹۲).

عوامل متعددی می توانند بر نقش آفرینی و مشارکت پذیری مردم اثر گذار باشند که از آن جمله می توان به سطح آگاهی و تحصیلات مردم، اعتماد اجتماعی، فرهنگ مشارکت، ساختارهای سیاسی و اجتماعی و قوانین و مقررات اشاره کرد (وربا و همکاران، ۱۹۹۵). نقش آفرینی مردمی و مشارکت پذیری آنان تأثیر مهمی در ساختار و توسعه کشور و ایجاد جامعه متعادل و پویا خواهد داشت.

در نظام سیاسی اهل بیت شنیز مردم نقش مهمی دارند. این نقش مهم به سان ستون خیمه نظام سیاسی الهی از زبان امیر مؤمنان در نهجالبلاغه بیان شده است. حضرت در نامهای که خطاب به مالک اشتر به عنوان استاندار مصر می نویسند، می فرمایند مردم «عماد دین» هستند، نه «عماد» کشور و آب و خاک: «إنّما عِمادُ الدّین» (نهجالبلاغه، نامه ۵۳). نظام دینی بر دوش مردم است. مردم عاقل، فرهیخته، نخبه و خردورز دین خود را حفظ می کنند (به نقل از لکزایی، ۱۴۰۱: ۵۵). اگر مردم از رهبر الهی با روحیهای جهادی استقبال و حمایت کردند، آن بزرگواران، دولت تشکیل می دهند؛ چنان که پیامبر شد مکه به دلیل عدم استقبال مردم، حکومت تشکیل نداد، اما وقتی در مدینه از حضرت استقبال شد، ایشان بلافاصله مسجد تأسیس کرد و بین مردم پیوند برادری ایجاد نمود و به برکت قوانین الهی و مردمی که همچون برادر بودند، حکومت تشکیل داد و توانست سنگ بنای بزرگ ترین حکومت و تمدن الهی را بنا نهد (به نقل از لکزایی، ۱۴۰۱: ۵۵).

۲. مشارکت مردم

«مشارکت فرایند درگیر شدن کلیه گروههای مردم در همه مراحل و ابعاد توسعه و در این بحبوبه ظهور

^{1.} Putnam.

^{2.} Friedmann.

^{3.} Verba.

تواناییها، قابلیتها و در نتیجه رشد تعالی مادی و معنوی آنهاست. فلسفه مشارکتی مبتنی بر شأن و منزلت انسان و کرامت أن است. مشارکت در امور أموزشی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، مردم را با امکانات و مخصوصاً با محدودیتهای موجود در نظام پیرامون آنها آشنا میسازد و مردم در طی مشارکت فرامی گیرند که نه به صورت افرادی مجزا، بلکه در گروههای اجتماعی با هدف مشترک فعالیت کنند» (طوسی، ۱۳۸۰: ۱۸۲). «امروزه صاحبنظران توسعه از وجود سه نوع مشارکت در جوامع بحث مي کنند:

الف. مشارکت تحمیل شده: نوعی مشارکت است که در آن از طریق برگزیدگان یا نخبگان، دیگران را به مشارکت می کشانند. در این مشارکت گاهی از تکنیکهای روانی اجتماعی یا مکانیسمهای فرهنگی استفاده می شود. هدف مشارکت لزوماً نیازهای واقعی و انتظارات مشارکت کنندگان نیست؛

ب. مشارکت ابزاری: در این نوع مشارکت و یا از دیدگاه طرفداران این نوع مشارکت، انسانها وسیله هستند و غالباً ترجیح داده می شود که همه مردم بر اساس یک الگو رفتار کنند و مشابه هم باشند. در این نوع مشارکت هم می توان از همبستگیهای فرهنگی و اجتماعی استفاده کرد؛

ج. مشارکت توسعهای: این نوع مشارکت فرایندی است اجتماعی، یکپارچه، جامع، پویا، همبسته، چندبعدی و چندفرهنگی. به عبارتی دیگر مشارکت توسعهای میخواهد که همگان در همه مراحل توسعه درگیر شوند» (پاپلی یزدی، ۱۳۸۶: ۱۱۹؛ به نقل از فیضمندیان، ۱۳۹۶: ۱۰۶). مشارکتی که مد نظر میباشد، مشارکت توسعهای است؛ چراکه تمامی سطوح جامعه، نیازهای آن و ابعاد زندگی فرد و گروه را در بر می گیرد. مشارکت در آن از پایین به بالاست نه از بالا به پایین و به صورت درونی است نه بیرونی (بوردیو، ۱۹۹۱). همین مشارکت است که بسترهای لازم را برای رسیدن به مفهوم توسعه مشارکتی و همچنین جامعه فراهم می کند. بنابراین، برای دستیابی به چنین توسعهای، باید فرایند مردمیسازی را در بافت جامعه به گونهای عمیق ریشهدار کرد. این امر تنها با پذیرش نقشآفرینی فعال مردم، مشارکت واقعی آنان و حکمرانی شایسته در سطح جامعه محقق خواهد شد.

۳. حکمرانی مردم

«حکمرانی را می توان کنش، شیوه یا سیستم اداره دانست که در آن مرزهای بین سازمانها و بخش عمومی و خصوصی در سایه یکدیگر محو میشوند. جوهره حکمرانی به وجود روابط متعامل بین و درون حکومت و نیروهای غیرحکومتی اشاره دارد» (آخموچ و کوریرا، ۲۰۱۶: ۱۲۲). «حکمرانی موضوعی است

^{1.} Bourdieu.

^{2.} Akhmouch & Correira.

که بر نحوه تعامل دولتها و سایر سازمانهای اجتماعی با یکدیگر، نحوه ارتباط با شهروندان و نحوه اتخاذ تصمیمات در جهانی پیچیده تمرکز داشته و فرایندی است که از آن طریق جوامع و سازمانها تصمیمات خود را اتخاذ و به واسطه آن، مشخص میکنند که چه کسانی در این فرایند درگیر و چگونه وظیفه خود را به انجام برسانند. در واقع حکمرانی به سازمانها و افرادی میپردازد که در فرایند تصمیمگیری و اجرای تصمیمات نقش دارند و لازم به توجه است که حکمرانی، وجود قدرت در داخل و خارج از اقتدار نهادهای رسمی و غیررسمی را به رسمیت میشناسد و گروههای اصلی از بازیگران دولتی، بخش خصوصی و جامعه مدنی را شامل و نیز دربرگیرنده فرایند شناسایی و تشخیص تصمیماتی است که در آن مجموعه پایهریزی شدهاند» (براون، ۲۰۱۸: ۲۷). بهطورکلی، حکمرانی مردم و مردمیسازی دو دارند. حکمرانی مردم و نهادهای سیاسی اشاره شرکت کنند. مردمیسازی نیز به حکمرانی مردمی نیاز دارد تا مردم بتوانند به طور فعال در فرایندهای تصمیمگیری شرکت کنند. مردمیسازی نیز به حکمرانی مردمی نیاز دارد تا مردم بتوانند در تصمیمگیریهای سیاسی و اجتماعی مشارکت فعال داشته باشند. بهطورکلی، حکمرانی مردمی و مردمیسازی به عنوان دو مفهوم متقابل و تعاملی در سیاست و جامعه، با هم ارتباط نزدیکی دارند و هدف آنها توسعه مشارکتپذیری مردم در تصمیمگیریهای سیاسی و اجتماعی و تقویت مردمسالاری است (فیشر، ۲۰۱۲؛ برنامه توسعه سازمان ملل متحد، ۲۰۱۳؛ برنامه توسعه سازمان ملل متحد، ۲۰۱۳).

شکل ۱. سه ضلع تحقق دستاوردهای مردمیسازی

۴. دموکراسی نوین مشیارکتی

«دموکراسی مشارکتی گونه جدیدی از دموکراسی است که اجازه میدهد شهروندان نقش فعالی در تصمیم گیریهای عمومی داشته باشند و امکان مشارکت مستقیم در امور سیاسی و اجتماعی جامعه

^{1.} Brown.

^{2.} Fischer.

^{3.} United Nations Development Programme.

خویش را به صورت مستمر پیگیری نمایند. این گونه از دموکراسی درصدد آن است که روابط میان حاکمان و شهروندان را بهواسطه نهادهای واسط همانند نهادهای مدنی و یا سازمانهای مردمنهاد به وسیله در اختیار گذاردن اطلاعات و برقراری ارتباطات بهبود بخشد» (گیلیا، ۲۰۱۳: ۲۵۵). «در دموکراسی مشارکتی بر نقش شهروندان تأکید میشود تا اشخاص فرصت تأثیرگذاری بر تصمیمات و خط مشی گذاری های عمومی را داشته باشند» (بووی، ۲۰۰۹: ۲۶).

بهطور کلی، اصلی ترین مسیر برای پرورش مردمی سازی در جوامع، در گیر کردن شهروندان در فرایندهای تصمیم گیری است. این امر به نوبه خود باعث میشود که قدرت مدیران در اداره امور عمومی به نفع جامعه توزیع و تنظیم شود. «مشارکت به عنوان اساسی ترین عنصر در دستیابی به اهداف حکومت مطلوب و پویا، به ویژه توسعه و پیشرفت کشور، میباشد. هرچه توده مردم جامعه مشارکت بیشتری در امور خود داشته باشند، امکان کسب موفقیت، بیشتر خواهد بود. امروزه مشارکت شهروندان در اداره امور کشورها یک ضرورت است، ضرورتی که میتواند به توسعه پایدار اقتصادی سیاسی، فرهنگی و اجتماعی منجر شود» (جمشیدی و یتفت، ۱۳۹۵: ۳۴).

جهت ایجاد نظام دموکراتیک مشارکتپذیر، لازم است که تمرکززدایی صورت گیرد زیرا «مشارکت شهروندان بدون گسترش قدرت آنها در اداره امور عمومی مفهومی ندارد» (پاسیاس ٔ و همکاران، ۲۰۱۲: ۱). با این حال، «دموکراسی با تمرکزگرایی در تقابل است، چراکه در تمرکزگرایی تلاش میشود تا حکومت مرکزی و دولت ملی بر تمامی وجوه اداره جامعه در تمامی مراحل کنترل و احاطه همه جانبه داشته باشد و بر این اساس در تمرکزگرایی، اصل بر اجرای فرامین دولت مرکزی و پیادهسازی اُنها در محل است که این امر غالباً به وسیله نهادها و سازمانها و افراد حکومت انجام می شود؛ اما در دموکراسی به ویژه از نوع مشارکتی اُن، تمامی تلاشها برای مشارکت مردم و کم کردن دامنه فعالیت دولت است و سعی می شود اداره امور به دست مردم باشد. روی آوردن به تمرکززدایی مبتنی بر باور به حق تعیین سرنوشت و مشارکت جامعه محلی در امور عمومی است» (بوچانی و همکاران، ۱۳۹۷: ۶۴). با پیشرفت جامعه به سوی دموکراسی مشارکتی، فاصله گرفتن از تمرکزگرایی و گرایش به توزیع قدرت بیشتر محسوس مىشود.

تمرکززدایی به روح دموکراسی مشارکتی نزدیکتر است؛ زیرا در فرایند اجرای سیاستهای تفویض اختیار، قدرت اغلب از دولت به سمت شهروندان منتقل شده و در نتیجه، حضور و مشارکت آنان در

^{1.} Gilia.

^{2.} Boughy.

^{3.} Patsias.

مدیریت امور جامعه افزایش می یابد و «مشارکت عمومی برای سیستم مدیریت، ارزش ذاتی و ابزاری دارد؛ زیرا سطح کیفی و موفقیت تصمیمات را بالا می برد» (اشتریان و قائمی اصل، ۱۳۹۹: ۴۲۴). برای استقرار مردمی سازی لازم است که تمرکززدایی صورت گیرد و تا حد امکان، قدرت و اختیارات حکومتها را به نفع شهروندان تقلیل داده شود؛ زیرا «مدیریت مشارکت جویانه که در نهایت مشارکت مردم را در اداره امور عمومی به همراه دارد، پیوند مستقیمی با مردم سالاری مشارکتی دارد. مشارکت جویی در اداره امور عمومی به معنای اندیشیدن، بحث و جدال منطقی بر سر مسائل عمومی و تصمیمهای عمومی است» (مهرگان و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۱۶).

در مکتب فکری مقام معظم رهبری، مفهوم مردمسالاری دینی به وضوح با دموکراسی مشارکتی همخوانی دارد. ایشان بارها بر اهمیت مشارکت مردم در امور سیاسی و اجتماعی تأکید کردهاند و این مشارکت را نه تنها یک حق، بلکه یک وظیفه میدانند (بیانات رهبری در جمع جوانان، ۱۳۹۸). ایشان بارها بر اهمیت مردمسالاری در حکمرانی تأکید کردهاند و معتقدند که باید به مردم میدان داده شود تا در تصمیم گیری ها مشارکت کنند و این امر موجب تقویت پایه های نظام اسلامی خواهد شد (سخنرانی رهبری در مراسم سالگرد انقلاب اسلامی رهبری، ۱۳۹۹). از منظر ایشان، «حضور، خواست و اقدام مردم» در تصمیم گیریها و فعالیتهای اجتماعی، نشانهای از جایگاه اساسی آنان در اسلام است. مقام معظم رهبری (مدظله العالی) با تأکید بر اهمیت مردمسالاری دینی، به تبیین نقش فعال شهروندان در فرایندهای تصمیم گیری پرداختهاند. رهبر انقلاب بر این نکته تأکید دارند که «مهمترین کار اصولیای که انقلاب كرده است، تبديل نظام طاغوتسالار به نظام مردمسالار است. ... نظام الهي در مقابل نظام طاغوتی است و جمهوری اسلامی و انقلاب اسلامی، نظام الهی را معنا کرد به نظام مردمسالاری دینی؛ جمهوری اسلامی یعنی این؛ تبدیل کرد نظام طاغوتی را به نظام مردمسالار...» (بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی، ۱۳۹۶/۱۱/۲۹). از منظر ایشان، مردمسالاری دینی یک طرح ناب و خالص دینی است که از آموزههای اسلامی نشئت می گیرد. این مفهوم به طور خاص به این معناست که نظام جمهوری اسلامی ایران، بر اساس اصول اسلامی و با تأکید بر مشارکت مردم شکل گرفته است (سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سیودومین سالگرد رحلت امام خمینی ﷺ، ۱۴۰۰/۰۳/۱۴). از نظرگاه ایشان «... البته نظام اسلامي مردمي است، اما خصوصيتش فقط مردمي بودن نيست. نظام ما، نظام ايماني است، نظام دینی است، مردم سالاری اسلامی است» (بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم، ۱۳۹۸/۱۱/۱۶). مقام معظم رهبری معتقدند: «ما بحمدالله یک مردمسالاری آمیخته با رقابت و سلامت در کشورمان داریم. ... این مردمسالاری که امروز در کشور ما وجود دارد، ارزان و اُسان به دست نیامده. ... امام بزرگوار ما، از روز

اوّل پیروزی انقلاب، با قاطعیت تمام، یک امر بیسابقه در کشور را تثبیت کردند و اُن، دخالت مردم، حضور مردم و تأثیر مردم در اداره کشور است. ... ملّت ایران هرگز دخالت در امور اداره کشور را تجربه نکرده بود. ... قدر این را باید دانست: این مردمسالاری، این حضور مردمی» (بیانات در مراسم تنفیذ حکم چهاردهمین دوره ریاستجمهوری اسلامی ایران، ۱۴۰۳/۰۵/۰۷).

روششناسى پژوهش

«تحلیل مضمون روشی برای شناسایی، تحلیل و گزارش الگوها و مضامین دادهها است. این روش، دادهها را به دادههای غنی و تفصیلی تبدیل می کند و فرایندی برای تحلیل دادههای کیفی است. تحلیل مضمون فرایند کدگذاری اطلاعات کیفی است و این کار ممکن است با فهرستی از مضامین، الگوی پیچیدهای از مضامین، شاخصها یا ویژگیهای مرتبط با هم صورت بگیرد. مضمون یا تم بیانگر موارد مهمی در دادهها در مورد سؤالهای تحقیق است و تا حدی معنی و مفهوم الگوی مجموعهای از دادهها را نشان میدهد. از آنجا که تحلیل مضمون، تحلیلی کیفی است، پاسخ روشن و صریحی در مورد اینکه تعداد دادههای مناسب و مورد نیاز که بر وجود مضمون یا اطلاق آن دلالت نماید چقدر است، وجود ندارد. به طور آرمانی مضمون را می توان در چندین مورد از مجموع دادهها مشاهده کرد، اما آنچه اهمیت دارد، معنا و مفهوم مضمون است» (برون و کلارک، ٔ ۲۰۰۶: ۸۲). «شبکه مضامین براساس یک روش مشخص، مضامین زیر را نظاممند می کند: ۱. مضامین اصلی (کدها و نکات کلیدی متن)؛ ۲. مضامین سازمان دهنده (مقولات به دست آمده از ترکیب و تلخیص مضامین اصلی)؛ ۳. مضامین فراگیر (مضامین عالی دربرگیرنده اصول حاکم بر متن به عنوان یک کل)» (عابدی جعفری و همکاران، ۱۳۹۰).

در این تحقیق، به منظور استخراج و شناسایی دادهها و مؤلفهها، بیانات رهبری اندیشمند انقلاب مورد بررسی قرار داده شد و با استفاده از روش تحلیل مضمون، مورد تحلیل قرار گرفت. با توجه به اینکه هدف پژوهش، اکتشافی است و به دنبال ساخت مفاهیم، الگوها و چارچوب است، اغلب نتایج از پیش قابل پیش بینی نمی باشد. با توجه به فرایند پژوهش، پژوهش فوق کاربردی و از منظر فلسفههای پژوهشی، ماهیت تفسیری دارد.

مراحل روش پژوهش عبارت بود از: ۱. مطالعه دقیق و چندباره متن دادهها برای آشنایی عمیق با محتوا؛ ۲. یادداشتبرداری از ایدهها و مفاهیم اولیه؛ ۳. شناسایی و استخراج کدهای اولیه معنادار از دادهها؛ ۴. توصیف کدها به صورت خلاصه و مختصر؛ ۵. کدگذاری دادهها به صورت نظاممند و منظم؛

^{1.} Braun &Clarke.

۶. گروهبندی کدهای مرتبط برای شناسایی مضامین بالقوه؛ ۷. شناسایی ارتباطات میان کدها و مضامین پایه؛ ۸. تشکیل مضامین پایه اولیه؛ ۹. بررسی دقیق مضامین پایه برای اطمینان از انسجام درونی و تمایز میان آنها؛ ۱۰. ادغام، تفکیک یا حذف مضامین پایه در صورت نیاز؛ ۱۱. شناسایی مضامین سازماندهنده براساس مضامین پایه؛ ۱۲. تعریف دقیق و جامع هر یک از مضامین سازماندهنده؛ ۱۳. نامگذاری مضامین سازماندهنده به گونهای که ماهیت آنها را به خوبی منعکس کند؛ ۱۴. شناسایی مضامین فراگیر براساس مضامین سازماندهنده. در پایان پس از تحلیل دادهها به روش استقرایی ـ قیاسی، به بررسی و کشف بیانات مقام معظم رهبری در زمینه دستاوردهای مردمیسازی پرداخته شد (فرهمندنیا و همکاران، ۱۴۰۳).

جدول ۱. مضامین استخراجشده از بیانات مقام معظم رهبری در زمینه دستاوردهای مردمیسازی

ف اگار داد دهند و فی مصامین پایه
فراگیر سازماندهنده فرعی
ورا دیر سارمان دهنده و علی از این اقتداری که امروز جمهوری اسلامی دارد به خاط حضور مردم بوده است، به خاطر کمک مردم بوده است». ۲. «نظام جمهوری اسلامی ریشه دارد؛ این ریشه، مردمند. اجتم مردم حول این نظام، مایه عزت و برکت کشور و برکت نظام بر یکی از مظاهرش هم همین بیستودوی بهمنی است که شما در مقابل دارید. هرچه حضور پررنگ تر باشد، اعتبار و ارزش ملی بالاتر خواهد رفت». ۴. « آنچه برای اداره کشور و حفظ کشور و منافع ملّت به صوره فوری فوتی لازم است؛ حضور مردم است». ۵. «امروز کشور از استقلال برخوردار است و این خواسته عموم این مردم در انقلاب بوده». ۷. «حفظ نظام اسلامی در طول این چهل سال، می دانید چه فش عظیمی را بر این کشور و بر این ملّت وارد می کند؟ و این ملّت توانست ایستادگی بکند». ۸. «نظام اسلامی، نظامی مردمی و متّکی به آرا و اراده مردم است یک بیعت بزرگ مردمی و متّکی به آرا و اراده مردم است یک بیعت بزرگ مردمی با نظام اسلامی بود».

where the man	مقولات	مضامین	مضمون
شرح مضامین پایه	فرعى	سازماندهنده	فراگير
۱۰. «انقلاب را همین ارادههای مردمی و همین حضور مردمی			
توانست بهوجود بیاورد و به پیروزی برساند».			
۱۱. « مسئله اول، مسئله حضور شماست. حضور شماست که			
نظام را تحکیم می کند، پایههای نظام را مستحکم می کند».			
۱۲. «مردمسالاری یعنی بر اساس دین و بر اساس اسلام، سالارِ			
زندگي جامعه، خود مردمند».			
۱۳. «[دولتهای ما] هر پیشرفتی که در زمینههای سازندگی تا			
امروز داشتهاند، به خاطر همین یکپارچگی مردم بوده است».			
۱۴. «در عرصه اجتماعی، توسعه باید با مردم گره بخورد؛ مردم			
باید محور توسعه باشند».			
۱۵. «امروز جمهوری اسلامی به یک قدرت اثرگذار در سطح			
منطقه و در مواردی در سطح جهان تبدیل شده است».			
۱۶. «مردم به صورت کامل پای صندوقهای رأی حضور پیدا			
کنند، این تضمین کننده امنیّت کشور است».			
۱۷. « امروز دشمنان ما ـ حدّاقل در منطقه، آنهایی که در منطقه	>		
هستند یا در منطقه نیرو دارند _ میدانند که جمهوری اسلامی با			
موشکهای نقطهزن و فعال و دقیق خود در این منطقه با هر دشمنی			
می تواند مقابله کند و مواجهه کند و او را بکوبد؛ این را فهمیدند. این			
بازدارندگی است؛ این معنایش این است که دشمنانی که گاهی هوس	امنیت		
تهاجم نظامی به سرشان میزند، ملاحظه کنند؛ بفهمند که نه، این	ملی		
جوری نیست، جمهوری اسلامی، مشت محکم و دست قویای دارد	19		
در مقابل؛ این میشود بازدارنده».	,		
۱۸. «آن چیزی که تا امروز مثل سدی جلوی تعرض آنها را به	4		
نظام جمهوری اسلامی گرفته، حضور شما مردم است».			
۱۹. « حضور مردم است که دشمنان را از هیبت جمهوری			
اسلامی می ترسانَد؛ این واقعیتی است، این را بدانید آن چیزی			
که مانع میشود دشمن اِعمال دشمنی کند، ترس از حضور مردم			
است».			
۲۰. «باید بتوانید مشارکت مردم را در کارهای گوناگون و	نتايج	ساحت	
بخشهای گوناگون جلب کنید تعریف کنید که چه جور میشود	Ī	سا <i>حت</i> عملیاتی	
مشارکت مردم را جلب کرد در بخشهای مختلف».	اجتماعی	عمنيانى	

	مقولات	مضامین	مضمون
شرح مضامین پایه	فرعى	سازماندهنده	فراگير
۲۱. «همه سعی کنند مشارکت عمومی را تضمین و به تحقق			
یافتن کمک کنند».			
۲۲. « اسلام با هر منشأ اجتماعي افراد و با هر سليقه اجتماعي،			
از همه ما انسجام را، همافزایی را، به یکدیگر کمک کردن را			
مىخواهد».			
۲۳. «همه باید خود را موظّف به مواسات بدانند. مواسات یعنی			
هیچ خانوادهای از خانوادههای مسلمان و هممیهن و محروم را با			
دردها و محرومیتها و مشکلات خود تنها نگذاشتن؛ به سراغ آنها			
رفتن و دست کمکرسانی به سوی آنها دراز کردن».			
۲۴. «جمهوری اسلامی از بن دندان معتقد به اتحاد اسلامی است؛			
اتحاد اسلامی به معنای همدلی ملتها و همکاری دولتهاست».			
۲۵. «همه این جوانان سرمایههای کشور هستند».			
۲۶. «اقوام مختلف، در هرجا که هستند همه یکسان حرکت			
میکنند، یک شعار میدهند و یک حرف را میزنند. این همه،			
نشانگر وحدتی عجیب و بزرگ است».			
۲۷. « اکثریت کشور ما جوان هستند و جوان مظهر نشاط است؛			
مظهر امید است حضور مردم حضور جوانها نشانه امیدواری			
آنهاست».			
۲۸. «کشور احتیاج دارد به آرامش. همه مسئولین، چه مسئولین			
تقنین، چه مسئولین قضا، چه مسئولین اجرا، برای اینکه کار خود	44		
را انجام بدهند، آرامش لازم دارند، مردم هم آرامش را دوست	19		
دارند».	,		
۲۹. « این اعتماد به نفس ملّی، راه وابستگی را میبندد. اگر این	¥.		
اعتماد به نفس وجود داشت، ملّت احساس نمی کند که به			
وابستگی نیاز دارد، بلکه از وابستگی به دیگران می گریزد».			
.۳۰ «نظام اسلامی، نظام اخوت و برادری و پیوندهای قلبی آحاد			
ملت است؛ هر نوع تفرقهافکنی محکوم است».			
۳۱. « مردم، در مسائل گوناگون کشور، مردم حاضر یراقیاند.			
شما ببینید ما در این چهل و چند سال، چقدر در این کشور			
مسئله داشتیم چه کسی از نظام اسلامی دفاع کرده؟ همین			
مردم».			

w.l	مقولات	مضامین	مضمون
شرح مضامین پایه	فرعى	سازماندهنده	فراگير
۳۲. «انقلاب، همه وجدانهای این مردم را تکان داد، ماها را بیدار			
کرد، متوجه هویت خودمان کرد، تواناییهای خودمان را به ما			
نشان داد و "ما می توانیم" را شعار ما قرار داد. ما هم وارد شدیم و			
تجربه کردیم؛ دیدیم بله، می توانیم».			
۳۳. «وقتی که غفلت از تواناییِ خود بر ملتی حاکم شد، غارت آن			
ملّت آسان میشود [دشمن] میخواهد شما از اینها غفلت کنید،			
از این توانایی چشم بپوشید تا بتواند راحت به شما حمله کند».			
۳۴. «فرهنگ کار جهادی و همکاری و تعاون را مردم بین			
خودشان، کسانی که میتوانند، حوزه نفوذی در بین مردم دارند،			
ترویج بکنند».	نتايج		
۳۵. « "زنده بودن انقلاب" يعنى چه؟ يعنى دلبستگى نسلهاى	سیج فرهنگی		
جدید کشور به آرمانهای انقلاب. امروز مردم دلبسته همان	فرهنتي		
آرمانهایی هستند که انقلاب مطرح کرد؛ یعنی استقلال ملّی،			
عزّت ملّی، رفاه ملّی، عدالت اجتماعی، تحقق جامعه اسلامی و در			
نهایت ایجاد تمدن نوین اسلامی».	>		
۳۶. «ملت ایران از لاک توسریخوری و ذلتی که به او تحمیل			
شده بود، خودش را با انقلاب خلاص کرد؛ این لاک را شکست،			
آمد بیرون. هویت ایرانی با خصوصیات اسلامی در او بُروز کرده،			
طالب عزت است، طالب استقلال است، طالب پیشرفت است،			
لذاست که هرچه دشمنان ظالم فشار میآورند تأثیری در او	4 4		
نمی گذارد».	19		
۳۷. «ما ملت ایران اگر توانستیم با تکیه بر توان داخلی، تحریم	,		
را بیاثر بکنیم، آن عامل تحریم کننده هم از تحریم دست	4		
برمیدارد؛ یعنی او هم وقتی فهمید تحریم فایدهای ندارد، از			
تحریم دست برمی دارد».			
۳۸. «ما باید کاری کنیم که مردم بتوانند، معیشتشان را بهتر	نتايج		
کند؛ به تعبیر رایج، سفره آنها را رنگینتر بکند، که بند اول	اقتصادي		
سیاستهای اقتصاد مقاومتی هم ناظر به همین است».			
۳۹. « اولین مطلبی که من اصرار دارم که دستگاههای حکومتی			
بهجد دنبالش باشند، مسئله بهبود فضای کسب و کار است باید			
محیط مساعد تولید را در کشور به وجود بیاورند؛ یعنی محیط			

4 4 4	مقولات	مضامین	مضمون
شرح مضامین پایه	فرعى	سازماندهنده	فراگير
مساعدی به نفع حرکت تولیدی و جهتگیری تولید، در مقابل			
جهت گیری واردات و تکیه به خارج».			
۴۰. « مشارکت مردم را جلب کنیم، رشد تولید قطعی خواهد			
بود خود همین رشد تولید، تأثیر می گذارد در مهار تورّم؛ یعنی			
روی آن هم اثر م <i>ی گ</i> ذارد».			
۴۱. «جهش تولید به نظر کار بزرگ و شاید در نظر بعضی نشدنی			
بیاید، لکن بنده معتقدم با توجه به بخش دوم این شعار، یعنی			
"مشاركت مردم"، شدنى است. اگر ما اين توفيق را پيدا كنيم كه			
همت مردم، سرمایه مردم، ابتکار مردم، حضور جدی آحاد مردم را			
در عرصه اقتصادی وارد کنیم، در واقع یک بسیج مردمی در امر			
اقتصاد بکنیم، تولید هم می تواند به جهش برسد».			
۴۲. «ملت و دولت ما به برکت تمسک به اسلام و مشارکت جدیِ			
سیاسی، توانستهاند نفوذ و دخالت بیگانگان را در کشور خود ریشه			
کن کنند».			
۴۳. «البته مردم ما نشان دادند که با ایستادگی خود، با حضور	>		
خود، و با همه وجود خود، این دشمن را ناکام کرده محکم به			
دهان دشمن کوبیدهاند».			
۴۴. «اینکه در این انتخابات ورود افراد با گرایشهای مختلف،			
برای به صحنه آوردن و روی دایره ریختن نظرات گوناگون، باز شد			
نشانه این است که نظام اسلامی به مردم خود اعتماد دارد؛ به	4 4		
مردم اعتماد می کند».	نتايج		
۴۵. «دولتها هم بدانند که آنچه میتواند آنها را بر انجام وظیفه	سیاسی		
خودشان قادر کند تکیه بر نیروی داخلی است؛ تکیه بر نیروی	4		
مردم است».			
۴۶. «حضور شماست که نظام را تحکیم میکند، پایههای نظام را			
مستحكم مىكند».			
۴۷. «ملت ما نشان داده است که از مجاهدت خسته نمیشود؛ و			
همین، دشمنان را مأیوس می <i>کن</i> د».			
۴۸. «حضور مردم در صحنهها توانست دشمن را مأيوس كند».			
۴۹. «مردم هستند که پشتیبان واقعی نظامند؛ این پشتیبانی،			
متوقف به اعتماد است و این اعتماد هم باید باقی بماند».			

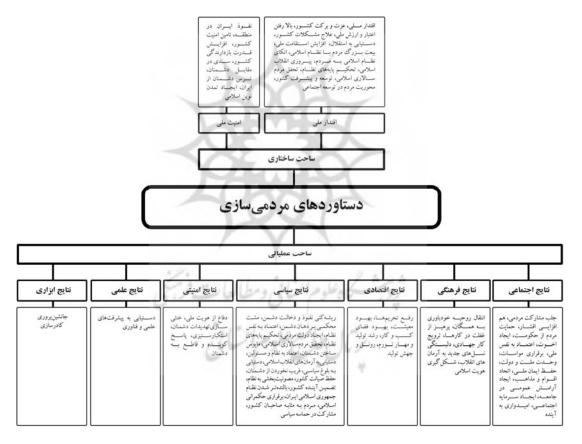
ada a al sa es A	مقولات	مضامین	مضمون
شرح مضامین پایه	فرعى	سازماندهنده	فراگير
۵۰. «همه آرمانهای این ملّت و انقلاب را میشود با پشتیبانی این			
مردم مؤمن و غيور به نتيجه رساند».			
۵۱. «مردم، ایمان و پایبندی خود را به دین، اعتقادات و			
ارزشهای والای اسلامی نشان دادهاند و امروز از الفاظ به ظاهر			
زیبایی که دشمنان این ملت بر زبان جاری میکنند، فریب			
نم <i>یخ</i> ورند».			
۵۲. « ملّت ایران فهمید که پیروزی، پیشرفت، عقب ماندن			
دشمن، صيانت كشور، با مقاومت به دست مىآيد نه با تسليم؛ اين			
را فهمیدیم؛ این را ملّت ایران به دست آوردند».			
۵۳. «همبستگی ملی میتواند در مقابل توطئههای دشمنان به			
کشور مصونیت ببخشد».			
۵۴. «مشارکت مردم میتواند آینده کشور را تأمین و تضمین کند».			
۵۵. «امروز نظام اسلامی و حکومت اسلامی به معنای واقعی کلمه			
متکی به مردم و مبانی اسلامی است».			
۵۶. « صاحب کشور هم خود مردمند مردم خودشان هستند	>		
که تصمیم می گیرند، شرکت می کنند، انتخاب می کنند؛ کار دست			
مردم است».			
۵۷. « ملت ایران حضور دائمی خود را در طول این سیوسه			
سال آن چنان حفظ کردند که این نهال با همه خطرها، با همه			
مشكلات، روزبهروز تنومندتر شد، بارورتر شد، بالندهتر شد»	44		
۵۸. «یقیناً حماسه سیاسی در دو حرکت بزرگ ملّت ایران جلوه	199		
بیشتری یافت: یکی حرکت انتخابات در نیمه اوّل سال۹۲، و	,		
دیگری راهپیمایی سراسری و عظیم ملّت در نیمه دوم».	N.		
۵۹. «همه ملت ایران مدافعانِ هویت ملی و شخصیت عظیم ملت	نتايج		
ایران هستند».	امنيتي		
۶۰. «به برکت همین امنیتی که با حضور مردم به وجود آمده			
است، توطئههای امنیتی دشمنان خنثی میشود، توطئههای			
تبلیغاتی دشمنان خنثی میشود».			
۶۱. «حضور مردم، تهدید دشمنان را از بین میبرد».			
۶۲. «انتخاب ملّت ما در مقابله با استكبار تسليم نبود، ايستادگي			
بود، عدم وابستگی بود، حفظ استقلال بود، تقویت درونی نظام و			

شرح مضامین پایه	مقولات فرعی	مضامین سازماندهنده	مضمون فراگیر
ملت و کشور بود؛ اینها تصمیمات ملی است».			
۶۳. «آنچه را که امروز ملت ایران داعیه دارد، عبارت است از مبارزه با ظلم جهانی، مبارزه با استکبار جهانی».			
۶۴. « در همه سالهایی که بر این انقلاب می گذرد، در			
میدانهایی که باید حضور مردم در آن آشکار شود، پاسخ شما به استکبار جهانی، کوبندهتر و صریحتر و قاطعتر بوده است».			
۶۵. «ملت ایران امروز در جاده پیشرفت علمی و پیشرفت فناوری	نتايج		
افتاده و میخواهد دو قرن عقب افتادگی خود را در دوران طاغوتها، جبران کند».	علمی		
. «من یک وقت به مسئولان یک بخشی گفتم که وظیفه اوّل			
شما این است که هر کدام برای خودتان یک جانشین تربیت کنید، یا فکر کنید و پیدا کنید؛ چون اگر یک روز خدای نکرده در			
راه، پای شما وارد چالهای شد و شکست، کار ما لنگ نماند».	نتايج		
۶۷. «مهمترین وظیفه کنونی مراکز دانشگاهی و حوزوی، عناصر و جوانان مؤمن و انقلابی، و همچنین سازمان سپاه پاسداران انقلاب	.ب ابزاری		
اسلامی، "اقدام سنجیده و هوشمندانه برای تبیین و روشنگریِ			
ژرفا و عمق شعارهای انقلاب" و "پرهیز از اقدامات سطحی"،			
"کادرسازی برای آینده"، و است».			

بنابر جدول فوق، نتایج و دستاوردهای مردمی سازی در فرمایشات مقام معظم رهبری در دو ساحت:

۱. ساختاری: اقتدار ملی (چهارده مقوله)، امنیت ملی (پنج مقوله)، و ۲. عملیاتی: نتایج اجتماعی (دوازده مقوله)، نتایج فرهنگی (پنج مقوله)، نتایج اقتصادی (پنج مقوله)، نتایج سیاسی (هفده مقوله)، نتایج امنیتی (شش مقوله)، نتایج علمی (یک مقوله) و نتایج ابزاری (دو مقوله)، مورد توجه و بررسی می باشد. «ساحت ساختاری» شامل اهدافی نظیر ارتقای اقتدار ملی و امنیت ملی است. دستیابی به این اهداف مستلزم برنامه ریزی دقیق و تخصیص منابع کافی است و معمولاً در افقهای زمانی بلندمدت تعریف می شود. به عنوان مثال، استقلال و افزایش استقامت ملی از جمله اهداف ساختاری محسوب می شوند. در مقابل، «ساحت عملیاتی» به اقدامها و نتایج کوتاه مدت اشاره دارد که به طور مستقیم بر زندگی روزمره و شرایط فعلی تأثیر می گذارد (مینتزبرگ، ۱۹۹۴). به عنوان نمونه، جلب مشارکت مردمی، ایجاد اعتماد به نفس فعلی تأثیر می گذارد (مینتزبرگ، ۱۹۹۴). به عنوان نمونه، جلب مشارکت مردمی، ایجاد اعتماد به نفس

ملی و بهبود معیشت از جمله نتایج عملیاتی هستند که به سرعت در جامعه قابل مشاهدهاند. این تقسیمبندی امکان تحلیل جامعتری از دستاوردهای مردمیسازی را فراهم میآورد. در مجموع، سطح ساختاری به بررسی ابعاد کلان و تأثیرات عمیقتر میپردازد، و به ما کمک میکند تا درک بهتری از تأثیرات کلان و بلندمدت مشارکت مردم در نظام جمهوری اسلامی پیدا نماییم. این سطح به ما این امکان را میدهد که نتایج ساختاری و بینالمللی را بررسی کرده و نشان دهیم که چگونه این نتایج می توانند به تقویت نظام کمک کنند. از سوی دیگر، سطح عملیاتی بر جنبههای روزمره و ملموس تر تأکید دارد و نشان میدهد که چگونه مشارکت مردم در حوزههای اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی می تواند به بهبود شرایط زندگی و تقویت نظام یاری رساند.

شکل ۲. مدل مفهومی دستاوردهای مردمیسازی در منظومه فکری مقام معظم رهبری

یافتههای پژوهش

۱. دستاوردهای مردمیسازی در ساحت ساختاری

مردمیسازی به عنوان یک رویکرد اساسی در فرایند توسعه و پیشرفت جوامع، به ویژه در حوزههای

سیاسی و اجتماعی، بر اهمیت مشارکت فعال و مؤثر شهروندان در فرایندهای تصمیم گیری و مدیریت کشور تأکید دارد. این مفهوم نه تنها به تقویت نهادهای اجتماعی و سیاسی کمک می کند، بلکه به ارتقای سطوح مختلف امنیت و اقتدار ملی نیز منجر می شود. در این زمینه، دستاوردهای مردمی سازی در بعد ساختاری به دو مؤلفه اصلی، یعنی اقتدار ملی و امنیت ملی، توجه خاصی معطوف می دارد. اقتدار ملی به توانایی یک کشور در حفظ استقلال و تمامیت ارضی خود و همچنین تأثیر گذاری در عرصههای بین المللی اشاره دارد. از سوی دیگر، امنیت ملی به حفاظت از منافع ملی و تأمین آرامش و ثبات داخلی مربوط می شود.

یک. اقتدار ملی

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در سخنان خود به طور مستمر بر اهمیت اقتدار ملی و نقش بنیادین مردم در شکلگیری و حفظ این اقتدار تأکید کردهاند. این بیانات نمایانگر یک ساختار فکری است که در آن، مردم به عنوان محور اصلی و کلیدی در تحقق اقتدار ملی شناخته میشوند. یکی از نکات محوری در بیانات رهبری، تأکید بر «حضور مردم» به عنوان عامل اساسی اقتدار ملی است. ایشان تصریح می کنند: «این اقتداری که امروز جمهوری اسلامی دارد ... به خاطر حضور مردم بوده است، به خاطر کمک مردم بوده است». این جمله نشان دهنده این است که اقتدار ملی نه تنها از طریق نهادهای دولتی، بلکه به طور مستقیم از اراده و مشارکت مردم نشئت می گیرد. این موضوع، به ویژه در زمانهای بحرانی و حساس، مانند انقلاب اسلامی و سالهای پس از آن، به وضوح قابل مشاهده است. رهبر انقلاب همچنین به «ریشه دار بودن نظام جمهوری اسلامی» اشاره دارند و می فرمایند: «نظام جمهوری اسلامی ریشه دارد؛ این ریشه، مردمند». این بیان حاکی از آن است که اقتدار ملی تنها در زمان انقلاب، بلکه در طول نظام می تواند پایدار بماند. این ریشه داری به این معناست که مردم نه تنها در زمان انقلاب، بلکه در طول تاریخ نظام اسلامی، همواره در کنار آن بوده و به عنوان پشتیبان عمل کردهاند.

بیانات رهبری به روشنی نشان می دهد که «اجتماع مردم» و «یکپارچگی آنها» از عوامل مؤثر در تقویت اقتدار ملی به شمار می آید. ایشان بیان می کنند: «هرچه حضور پررنگ تر باشد، اعتبار و ارزش ملی بالاتر خواهد رفت». این جمله به اهمیت مشارکت فعال مردم در عرصههای مختلف اجتماعی، سیاسی و اقتصادی اشاره دارد. در واقع، هرچه مردم در فعالیتهای اجتماعی و سیاسی بیشتر مشارکت داشته باشند، اقتدار ملی نیز تقویت خواهد شد. ایشان همچنین بر «استقلال» و «اراده ملی» تأکید دارند و می فرمایند: «امروز کشور از استقلال برخوردار است و این خواسته عمومی این مردم در انقلاب بوده». این گفتار به خوبی نشان می دهد که اقتدار ملی نه تنها به معنای قدرت نظامی یا اقتصادی، بلکه به معنای استقلال

فکری و فرهنگی نیز اهمیت دارد. مردم ایران همواره در پی حفظ استقلال خود بودهاند و این استقلال به عنوان یکی از مظاهر اقتدار ملی تلقی می شود.

بیانات مقام معظم رهبری در زمینه اقتدار ملی به وضوح تشریح کننده این است که «مردم» و «حضور آنها» در تمامی عرصهها، کلید اصلی و بنیادین برای تحقق و حفظ اقتدار ملی به شمار میروند. این اقتدار نه تنها از طریق نهادهای دولتی، بلکه به دلیل پیوند عمیق میان مردم و نظام اسلامی به وجود آمده است. بنابراین، برای تقویت اقتدار ملی، باید به نقش و اهمیت مردم در این فرایند توجه ویژهای داشت.

دو. امنیت ملی

رهبر فرهیخته انقلاب در سخنان خود به صراحت بر اهمیت «امنیت ملی» به عنوان یکی از نتایج مردمیسازی در جمهوری اسلامی تأکید دارند. ایشان بیان می کنند که جمهوری اسلامی به یک قدرت تأثیر گذار در سطح منطقه و در برخی موارد در سطح جهانی تبدیل شده است. این تغییر نه تنها ناشی از پیشرفتهای نظامی و اقتصادی، بلکه به واسطه اراده و مشارکت فعال مردم در عرصههای سیاسی و اجتماعی است. این نکته مؤید آن است که اقتدار ملی و امنیت کشور به طور مستقیم به مشارکت آگاهانه و فعال مردم بستگی دارد.

یکی از جنبههای مهم امنیت ملی در بیانات رهبری، تأکید بر «حضور مردم» در انتخابات و فعالیتهای اجتماعی است. ایشان خاطر نشان می کنند که «حضور کامل مردم پای صندوقهای رأی، تضمین کننده امنیت کشور است». این جمله به وضوح بازگوکننده آن است که مشارکت عمومی در فرایندهای سیاسی، به ویژه در انتخابات، به عنوان یک عامل کلیدی در تقویت امنیت ملی تلقی می شود. حضور پرشور مردم در انتخابات نه تنها به عنوان یک حق، بلکه به عنوان یک مسئولیت اجتماعی و ملی در نظر گرفته می شود که می تواند به ایجاد ثبات و امنیت در کشور کمک کند.

رهبری همچنین به «توانمندیهای نظامی» جمهوری اسلامی اشاره دارند و می فرمایند: «دشمنان ما می دانند که جمهوری اسلامی با موشکهای نقطه زن و فعال خود می تواند با هر دشمنی مقابله کند». این نکته به مفهوم «بازدارندگی» اشاره دارد که ناشی از قدرت نظامی و تواناییهای دفاعی کشور است. رهبری معتقدند که این بازدارندگی، دشمنان را از هرگونه تهاجم نظامی به کشور می ترساند و به نوعی مانع از تعرض به نظام جمهوری اسلامی می شود. علاوه بر این، رهبر معظم انقلاب بر نقش «حضور مردم» به عنوان سدی در برابر تهدیدات دشمنان تأکید می کنند و معتقدند: «حضور مردم سدی در برابر تعرض به نظام جمهوری اسلامی است». این تعبیر به روشنی نشان می دهد که امنیت ملی نه تنها به توانمندی های نظامی، بلکه به اعتماد و حمایت مردم از نظام وابسته است. حضور مردم در صحنههای

مختلف اجتماعی و سیاسی، به عنوان یک عامل بازدارنده در برابر تهدیدات خارجی عمل می کند.

امنیت ملی در منظومه فکری مقام معظم رهبری به عنوان یک مفهوم چندبعدی و وابسته به مشارکت مردمی تعریف می شود. رهبری با تأکید بر اهمیت حضور مردم، قدرت نظامی و بازدارندگی ملی، نشان میدهند که امنیت کشور نه تنها به واسطه نهادهای دولتی، بلکه به دلیل پیوند عمیق میان مردم و نظام اسلامی به وجود آمده است.

۲. دستاوردهای مردمیسازی در ساحت عملیاتی

مردمی سازی به عنوان یک رویکرد اساسی در نظام جمهوری اسلامی ایران، به ویژه در منظومه فکری مقام معظم رهبری (مدخلله العالی)، هدفش تقویت نقش مردم در فرایندهای تصمیم گیری و اجرایی است. این رویکرد به طور مستقیم بر ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، امنیتی، علمی و ابزاری تأثیر گذار بوده و به عنوان یک مضمون فراگیر در ساحت عملیاتی شناخته می شود.

در بعد اجتماعی، دستاوردهای مردمیسازی موجب تقویت انسجام و همبستگی اجتماعی می شود و احساس تعلق و مسئولیت را در میان افراد افزایش می دهد. از منظر فرهنگی، این رویکرد به تقویت هویت ملی و فرهنگی و ارتقای سطح آگاهی فرهنگی در جامعه کمک می کند. در ابعاد اقتصادی، مردمیسازی به افزایش مشارکت مردم در فعالیتهای اقتصادی و تولیدی منجر می شود که بهبود وضعیت اقتصادی و کاهش فقر را به دنبال دارد. از جنبه سیاسی، این رویکرد به تقویت نهادهای دموکراتیک و افزایش مشارکت مردم در فرایندهای سیاسی کمک می کند و به مشروعیت نظام می افزاید. در زمینه امنیتی، مردمیسازی به عنوان یک عامل بازدارنده در برابر تهدیدات داخلی و خارجی عمل می کند و موجب تقویت احساس امنیت در جامعه می شود. از نظر علمی، این رویکرد به توسعه تحقیقات و نوآوریها کمک می کند و نیازهای جامعه را به طور مؤثرتری پاسخ می دهد. در نهایت، دستاوردهای مردمی سازی در ساحت ابزاری به بهبود فرایندهای اجرایی و مدیریتی منجر می شود و کارایی نهادهای دولتی را افزایش می دهد.

یک. نتایج اجتماعی

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در بیانات خود به وضوح بر اهمیت «مشارکت مردم» در فرایندهای اجتماعی تأکید دارند. ایشان به عنوان یک رهبر دینی و سیاسی، بر این باورند که جلب مشارکت عمومی در کارهای گوناگون، نه تنها به تقویت انسجام اجتماعی میانجامد، بلکه به عنوان یک عامل کلیدی در تحقق اهداف نظام جمهوری اسلامی نیز محسوب میشود. در این راستا، رهبری تأکید میکنند که «باید

بتوانید مشارکت مردم را در کارهای گوناگون و بخشهای گوناگون جلب کنید» و این امر مستلزم تعریف دقیق و شفاف از روشهای جلب مشارکت است. این گفتار نشان دهنده نیاز به یک رویکرد سیستماتیک در جذب و سازماندهی مشارکتهای اجتماعی است.

از دیگر ابعاد مهم نتایج اجتماعی، مفهوم «مواسات» است که رهبری بر أن تأکید دارند. ایشان می فرمایند: «همه باید خود را موظف به مواسات بدانند»، که به معنای عدم تنها گذاشتن خانوادههای محروم و نیازمند در جامعه است. این رویکرد نه تنها به تقویت همبستگی اجتماعی کمک میکند، بلکه موجب ایجاد یک فرهنگ همکاری و حمایت متقابل در میان افراد جامعه می شود. در این زمینه، رهبری به اهمیت «اتحاد اسلامی» نیز اشاره دارند و بر این نکته تأکید میکنند که «جمهوری اسلامی از بن دندان معتقد به اتحاد اسلامی است»، که به همدلی ملتها و همکاری دولتها اشاره دارد.

مقام معظم رهبری همچنین بر نقش «جوانان» به عنوان سرمایههای اصلی کشور تأکید می کنند. ایشان معتقدند: «همه این جوانان سرمایههای کشور هستند»، که نشاندهنده اهمیت و نقش جوانان در فرایندهای اجتماعی و سیاسی کشور است. جوانان به عنوان مظهر نشاط و امید، می توانند در ایجاد تغییرات مثبت و تقویت انسجام اجتماعی مؤثر باشند. ایشان با اشاره به اینکه «اکثریت کشور ما جوان هستند»، بر ضرورت توجه به نیازها و خواستههای جوانان تأکید می کنند و این امر به عنوان یک عامل کلیدی در تقویت اعتماد به نفس ملی و کاهش وابستگی به دیگران مطرح میشود.

از دیگر نکات کلیدی در بیانات رهبری، تأکید بر «آرامش اجتماعی» است. ایشان بیان می کنند: «کشور احتیاج دارد به آرامش»، که به خوبی نشاندهنده اهمیت ثبات و آرامش در جامعه برای تحقق اهداف اجتماعی و سیاسی است. این آرامش نه تنها برای مسئولان، بلکه برای مردم نیز حیاتی است و به عنوان یک عامل تسهیل کننده در فرایندهای اجتماعی و سیاسی عمل می کند. در نهایت، رهبری بر لزوم «اعتماد به نفس ملی» تأکید دارند و می فرمایند: «این اعتماد به نفس ملی، راه وابستگی را میبندد». این بیان تبیین کننده آن است که با تقویت اعتماد به نفس در میان مردم، میتوان به کاهش وابستگی به دیگران و تقویت هویت ملی دست یافت. همچنین، رهبری بر ضرورت «همبستگی» و «برادری» در میان اُحاد ملت تأکید میکنند و هر نوع تفرقهافکنی را محکوم میدانند. این تقریر به وضوح نمایانگر تلاش برای ایجاد یک جامعه متحد و همدل است که در آن همه افراد به طور فعال در فرایندهای اجتماعی مشارکت داشته باشند.

دو. نتایج فرهنگی

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در بیانات خود به صراحت بر تأثیرات عمیق «فرهنگ» و «هویت

ملی» در فرایندهای مردمیسازی تأکید دارند. ایشان با اشاره به اینکه «انقلاب، همه وجدانهای این مردم را تکان داد» و «ما می توانیم» را به عنوان یک شعار محوری معرفی می کنند، تصریح می کنند که انقلاب اسلامی بیداری اجتماعی را به ارمغان آورد و به مردم احساس توانمندی در دستیابی به استقلال و پیشرفت داد. این بیداری فرهنگی، به ویژه در نسلهای جدید، موجب دلبستگی به آرمانهای انقلاب و تقویت هویت ملی و اسلامی شده است. رهبری همچنین به خطر غفلت از تواناییهای ملی اشاره می کنند و می فرمایند: «وقتی که غفلت از توانایی خود بر ملتی حاکم شد، غارت آن ملت آسان می شود». این بیان جلوه دهنده آن است که دشمنان به دنبال ایجاد یأس و ناامیدی در میان مردم هستند تا از تواناییها و پتانسیلهای آنان چشم پوشی کنند. به همین دلیل، رهبری بر لزوم آگاهی و شناخت تواناییهای ملی تأکید دارند تا ملت بتواند در برابر تهدیدات خارجی مقاوم باشد.

رهبر فرهیخته انقلاب بر ضرورت «همکاری و تعاون» در جامعه تأکید دارند و میفرمایند: «فرهنگ کار جهادی و همکاری و تعاون را مردم بین خودشان، کسانی که میتوانند، ترویج بکنند». این تأکید بر فرهنگ کار جهادی به تقویت روحیه جمعی کمک میکند و موجب ایجاد یک شبکه اجتماعی قوی میشود که میتواند در مواجهه با چالشها مؤثر باشد.

از دیگر نکات کلیدی در بیانات رهبری، تأکید بر «زنده بودن انقلاب» و دلبستگی نسلهای جدید به آرمانهای آن است. ایشان میفرمایند: «زنده بودن انقلاب یعنی چه؟ یعنی دلبستگی نسلهای جدید کشور به آرمانهای انقلاب». این دلبستگی به آرمانهای انقلاب، شامل استقلال ملی، عزت ملی، و عدالت اجتماعی است که به طور مستقیم به ایجاد «تمدن نوین اسلامی» منجر میشود.

ایشان همچنین به بروز «هویت ایرانی» با خصوصیات اسلامی اشاره دارند و می فرمایند: «ملت ایران از لاک توسری خوری و ذلتی که به او تحمیل شده بود، خودش را با انقلاب خلاص کرد». این بیان مؤید آن است که انقلاب اسلامی به ملت ایران این امکان را داد که از ذلت و وابستگی رهایی یابد و هویت واقعی خود را بازیابد. این هویت جدید، به عنوان یک عامل تقویت کننده در برابر فشارهای دشمنان عمل می کند و موجب می شود که ملت ایران با عزت و استقلال به سمت پیشرفت حرکت کند.

سه. نتایج اقتصادی

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در بیانات خود به طور مکرر بر اهمیت «توان داخلی» و «مشارکت مردم» در بهبود شرایط اقتصادی تأکید دارند. ایشان با بیان اینکه «اگر توانستیم با تکیه بر توان داخلی، تحریم را بیاثر بکنیم»، نشان میدهند که اتکا به منابع داخلی و توانمندیهای ملی میتواند به کاهش اثرات منفی تحریمها کمک کند. این رویکرد نه تنها به تقویت اقتصاد کشور کمک میکند، بلکه به ملت

٣۵

ایران این امکان را میدهد که به استقلال اقتصادی دست یابد و از وابستگی به خارج کاسته شود. رهبری همچنین بر لزوم «بهبود معیشت مردم» تأکید دارند و میفرمایند: «ما باید کاری کنیم که مردم بتوانند معیشتشان را بهتر کند». این کلام اعلان کننده آن است که یکی از اهداف اصلی سیاستهای اقتصادی باید بهبود کیفیت زندگی مردم و افزایش توان خرید آنان باشد. ایشان با اشاره به «سفره آنها را رنگین تر بکند»، بر اهمیت توجه به نیازهای اساسی مردم و ایجاد شرایطی برای رشد اقتصادی تأکید دارند. این تعبیر به ویژه با توجه به سیاستهای «اقتصاد مقاومتی» که به دنبال تقویت تولید داخلی و کاهش وابستگی به واردات است، بسیار مهم است.

یکی دیگر از نکات کلیدی در بیانات رهبری، تأکید بر «فضای کسب و کار» است. ایشان می فرمایند: «اولین مطلبی که من اصرار دارم که دستگاههای حکومتی بهجد دنبالش باشند، مسئله بهبود فضای کسب و کار است». این تأکید بازگوکننده این است که برای رشد اقتصادی و افزایش تولید، باید محیطی مساعد برای فعالیتهای اقتصادی فراهم شود. این محیط باید به گونهای طراحی شود که تولیدکنندگان بتوانند با کمترین موانع و چالشها به فعالیت بپردازند و در این راستا، رهبری بر ضرورت جلب مشارکت مردم تأکید دارند. مقام معظم رهبری همچنین بر این نکته تأکید دارند که «مشارکت مردم را جلب کنیم، رشد تولید قطعی خواهد بود». این فرموده نشان دهنده این است که بدون مشارکت فعال مردم، دستیابی به رشد اقتصادی پایدار ممکن نخواهد بود. رهبری با بیان اینکه «جهش تولید به نظر کار بزرگ و شاید در نظر بعضی نشدنی بیاید»، بر این باورند که با همت و ابتکار مردم، می توان به این هدف دست یافت. این بسیج مردمی در عرصه اقتصادی، می تواند به تولید و اشتغال زایی کمک کند و به تبع آن، به مهار تورم و بهبود شرایط معیشتی مردم منجر شود.

چهار. نتایج سیاسی

پهرا مایخ شیاسی در بیانات خود به طور مکرر بر اهمیت «مشارکت سیاسی مردم» و تأثیر آن بر شیات و امنیت کشور تأکید دارند. ایشان با بیان اینکه «ملت و دولت ما به برکت تمسک به اسلام و مشارکت جدی سیاسی، توانستهاند نفوذ و دخالت بیگانگان را در کشور خود ریشه کن کنند»، بیان می دارند که ارتباط نزدیک بین مردم و دولت، به ویژه در زمینههای سیاسی، می تواند به کاهش نفوذ خارجی کمک کند. این نگرش به مردم به عنوان محور اصلی تحولات سیاسی، نشان دهنده اعتماد رهبری به توانایی های ملت در مقابله با چالش ها و تهدیدات خارجی است.

رهبری همچنین بر «حضور فعال مردم» در صحنههای سیاسی تأکید دارند و میفرمایند: «مردم ما نشان دادند که با ایستادگی خود، با حضور خود، و با همه وجود خود، این دشمن را ناکام کردهاند». این

بیان نمایانگر این است که مشارکت مردم در عرصههای مختلف، به ویژه در انتخابات و تجمعات عمومی، می تواند نقش مؤثری در ناکامسازی دشمنان داشته باشد. این حضور نه تنها به تقویت روحیه ملی کمک می کند، بلکه بر اساس بیانات رهبری، موجب ایجاد همبستگی و انسجام در بین مردم می شود.

از دیگر نکات مهم در بیانات رهبری، تأکید بر «اعتماد به مردم» و «تکیه بر نیروهای داخلی» است. ایشان می فرمایند: «دولتها هم بدانند که آنچه می تواند آنها را بر انجام وظیفه خودشان قادر کند، تکیه بر نیروی داخلی است». این تأکید بر اهمیت نیروی انسانی و ظرفیتهای داخلی به عنوان پایههای اصلی موفقیت سیاسی و اقتصادی کشور، آشکار کننده این است که دولت باید به جای وابستگی به خارج، بر روی توانمندیهای خود و مردم تکیه کند. این رویکرد به تقویت اعتماد عمومی و مشارکت مردم در فرایندهای تصمیم گیری کمک می کند.

از منظر رهبری معظم انقلاب «حضور مردم در صحنهها توانست دشمن را مأیوس کند». این بیان نشان دهنده این است که مشارکت فعال مردم در عرصههای سیاسی و اجتماعی، به ویژه در زمانهای حساس، می تواند به ایجاد مصونیت در برابر توطئههای دشمنان منجر شود. ایشان همچنین به این نکته اشاره می کنند که «مردم، ایمان و پایبندی خود را به دین، اعتقادات و ارزشهای والای اسلامی نشان دادهاند» و این کلام تأویل کننده این امر است که مردم با تکیه بر اصول اسلامی و ملی، می توانند به عنوان یک نیروی مؤثر در تحقق آرمانهای انقلاب عمل کنند.

پنج. نتایج امنیتی

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در بیانات خود بر اهمیت «حضور مردم» در تأمین امنیت کشور و مقابله با تهدیدات خارجی تأکید دارند. ایشان با بیان اینکه «به برکت همین امنیتی که با حضور مردم به وجود آمده است، توطئههای امنیتی دشمنان خنثی میشود»، اذعان میدارند که مشارکت فعال مردم در عرصههای مختلف، به ویژه در زمانهای بحرانی، میتواند به ایجاد امنیت پایدار منجر شود. رهبری همچنین به نقش «مردم به عنوان مدافعان هویت ملی» اشاره میکنند و میفرمایند: «همه ملت ایران مدافعان از هویت ملی و از شخصیت عظیم ملت ایران هستند». این بیان مؤید این امر است که مردم نه تنها در برابر تهدیدات خارجی ایستادگی میکنند، بلکه با حفظ فرهنگ و هویت ملی، به تقویت پایههای امنیت کشور کمک میکنند.

از دیگر نکات مهم در بیانات رهبری، تأکید بر «ایستادگی در برابر استکبار جهانی» است. ایشان می فرمایند: «انتخاب ملت ما در مقابله با استکبار تسلیم نبود، ایستادگی بود، عدم وابستگی بود». این بیان حاکی از این دارد که ملت ایران با اتکا به خود و تکیه بر توانمندیهای داخلی، می تواند در برابر فشارها و تهدیدات خارجی مقاومت کند.

مقام معظم رهبری همچنین بر این نکته تأکید دارند که «حضور مردم، تهدید دشمنان را از بین می برد». این گفتار مؤکدکننده آن است که مشارکت فعال مردم در عرصههای سیاسی و اجتماعی، به ویژه در زمانهای حساس، می تواند به ایجاد مصونیت در برابر توطئههای دشمنان منجر شود. ایشان با اشاره به اینکه «در همه سالهایی که بر این انقلاب می گذرد، در میدانهایی که باید حضور مردم در آن آشکار شود، پاسخ شما به استکبار جهانی، کوبنده تر و صریح تر و قاطع تر بوده است»، بر اهمیت حضور مردم در تقویت امنیت و ثبات کشور تصریح دارند.

شش. نتایج علمی

مقام معظم رهبری در بیانات خود به روشنی بیان می کنند: «ملت ایران امروز در جاده پیشرفت علمی و پیشرفت فناوری افتاده و میخواهد دو قرن عقبافتادگی خود را در دوران طاغوتها، جبران کند». این جمله به وضوح مؤید عزم ملی برای رسیدن به اهداف علمی و فناوری است. ایشان با اشاره به عقبافتادگی تاریخی کشور، بر لزوم تلاش مضاعف برای جبران این فاصله تأکید دارند. این امر نه تنها نیازمند برنامهریزی و سیاستگذاری صحیح از سوی دولت، بلکه به مشارکت و همکاری مردم نیز وابسته است. رهبری همچنین بر این نکته تأکید دارند که «پیشرفت علمی» باید به عنوان یک هدف ملی در نظر گرفته شود. ایشان میفرمایند: «ملت ایران امروز در جاده پیشرفت علمی و پیشرفت فناوری افتاده است»، که این بیان تعبیرکننده آن است که پیشرفت علمی باید در تمام سطوح جامعه نهادینه شود. این نهادینهسازی نیازمند ایجاد زیرساختهای مناسب، آموزش و پرورش مؤثر، و همچنین فراهم آوردن بسترهای لازم برای پژوهش و نوآوری است.

از دیگر نکات مهم در بیانات رهبری، تأکید بر «توجه به توانمندیهای داخلی» است. ایشان به طور مکرر بر اهمیت استفاده از ظرفیتهای داخلی و نیروی انسانی متخصص تأکید دارند. این رویکرد به ویژه در شرایطی که کشور با تحریمها و فشارهای خارجی مواجه است، میتواند به تقویت استقلال علمی و فناوری کشور کمک کند. رهبری با اشاره به اینکه «دو قرن عقبافتادگی» باید جبران شود، به ضرورت توجه به «تحقیق و توسعه» و سرمایه گذاری در این حوزهها اشاره می کنند.

مقام معظم رهبری همچنین اعتقاد دارند که «پیشرفت علمی» باید به عنوان یک پروژه جمعی در نظر گرفته شود. ایشان می فرمایند: «ملت ایران امروز در جاده پیشرفت علمی و پیشرفت فناوری افتاده است»، که این بیان بازگوکننده این است که این پیشرفت نیازمند همبستگی و همکاری میان تمامی اقشار جامعه است. در واقع، رهبری با این تأکیدات، به دنبال ایجاد یک فرهنگ علمی و پژوهشی در جامعه هستند که در آن، همه افراد به عنوان بازیگران اصلی در فرایند پیشرفت علمی مشارکت کنند.

هفت. نتایج ابزاری

یکی از جنبههای مهم دستاوردهای مردمیسازی، «نتایج ابزاری» است که به ویژه در زمینه کادرسازی و تربیت نیروهای مؤمن و انقلابی مورد توجه قرار دارد. رهبری با تأکید بر لزوم تربیت جانشینان و ایجاد ساختارهای مؤثر در نهادهای مختلف، به ویژه در دانشگاهها و مراکز آموزشی، به اهمیت برنامهریزی و اقدام سنجیده برای تبیین شعارهای انقلاب اشاره می کنند. نتایج ابزاری نه تنها به تقویت بنیانهای علمی و فرهنگی کشور کمک می کند، بلکه می تواند به عنوان یک ابزار مؤثر در تحقق اهداف کلان انقلاب اسلامی عمل کند.

مقام معظم رهبری در بیانات خود به صراحت بیان می کنند: «من یک وقت به مسئولان یک بخشی گفتم که وظیفه اوّل شما این است که هر کدام برای خودتان یک جانشین تربیت کنید». این جمله به وضوح نشاندهنده اهمیت «کادرسازی» و تربیت نسلهای آینده در نهادهای مختلف است. رهبری با این تأکید، به مسئولان یادآوری می کنند که در صورت بروز مشکلات یا چالشها، باید افرادی توانمند و آماده برای ادامه مسیر وجود داشته باشند. این رویکرد، حاکی از دوراندیشی و نگرش استراتژیک رهبری در زمینه مدیریت و برنامهریزی است. در ادامه، رهبری بر اهمیت «اقدام سنجیده و هوشمندانه» تأکید می کنند و می فرمایند: «مهم ترین وظیفه کنونی مراکز دانشگاهی و حوزوی، عناصر و جوانان مؤمن و روشنگری ژرفا و عمق شعارهای انقلاب و پرهیز از اقدامات سطحی، کادرسازی برای آینده» است. این بیان نشان دهنده این است که رهبری به دنبال ایجاد یک فرهنگ عمیق و پایدار در بین جوانان و بیان نشان می آینده هستند. ایشان بر لزوم پرهیز از اقدامات سطحی تأکید دارند که می تواند به تضعیف نسلهای آینده هستند. ایشان بر لزوم پرهیز از اقدامات سطحی تأکید دارند که می تواند به تضعیف نسلهای آینده هستند. ایشان بر لزوم پرهیز از اقدامات سطحی تأکید دارند که می تواند به تضعیف بنیان های فکری و فرهنگی جامعه منجر شود.

از دیگر نکات مهم در بیانات رهبری، تأکید بر «تبیین شعارهای انقلاب» است. ایشان با اشاره به اهمیت روشنگری و تبیین عمیق شعارها، به مسئولان و جوانان توصیه می کنند که باید با دقت و هوشمندی به تبیین اصول و ارزشهای انقلاب بپردازند. این رویکرد نه تنها به حفظ و تقویت اصول انقلاب کمک می کند، بلکه می تواند به ایجاد یک جامعه آگاه و متعهد به ارزشهای اسلامی و انقلابی نیز منجر شود.

نتيجه

مردمی سازی، که به حکمرانی مردمی یا تمرکززدایی نیز معروف است، فرایندی است که دولت در آن با مشارکت دادن مردم در تصمیم گیریها، امور را از حالت متمرکز خارج کرده و به سطوح محلی واگذار می کند. ایران دارای سابقه ای غنی در این زمینه است و مقام معظم رهبری نیز بر ضرورت مردمی سازی تأکید کرده اند. این فرایند به تحکیم پایه های نظام اسلامی و تحقق مردمی سازی کمک می کند و

زمینهساز توسعه در تمامی عرصهها میباشد. پیروزی انقلاب اسلامی نقطه عطفی در تاریخ ایران بود که راه را برای حکمرانی مردم بر مردم هموار کرد. دستاوردهای مردمی سازی در سطح بین المللی موجب تقویت انسجام ملی و افزایش قدرت بازدارندگی ایران شده است. همچنین، این رویکرد می تواند زمینه ساز ایجاد تمدن نوین اسلامی با محوریت عدالت، آزادی و معنویت باشد. در بعد اجتماعی، مردمیسازی فرصتی برای جلب مشارکت مردمی و ایجاد همافزایی بین اقشار مختلف جامعه فراهم میکند. این امر مى تواند به افزایش اعتماد به نفس ملى و وحدت ملت و دولت منجر شود.

در بعد فرهنگی، مردمی سازی موجب انتقال روحیه خودباوری و دلبستگی نسل های جدید به أرمانهای انقلاب و تقویت هویت اسلامی میشود. در بعد اقتصادی، مردمیسازی میتواند بهبود معیشت مردم، رشد تولید و مهار تورم را به همراه داشته باشد. از نظر سیاسی، این فرایند به جلب مشارکت مردم در امور کشور و برقراری حکمرانی اسلامی کمک می کند.

در بعد امنیتی، مردمی سازی نقش مهمی در دفاع از هویت ملی و خنثی سازی تهدیدات دشمنان دارد. در نهایت، مردمی سازی به پیشرفتهای علمی و فناوری و جانشین پروری در نظام جمهوری اسلامی کمک میکند.

سخن پایانی اینکه امروز انقلاب اسلامی ایران با تکیه بر مردم، الهامبخش سایر ملتهای آزاده جهان است و ازاینرو دشمنان درصدد هستند تا با «مأیوس کردن از آینده»، «به رخ کشیدن کمبودها و سختی ها در امور اقتصادی»، «ترساندن از قدرت ها»، «بی اعتقاد کردن مردم و بی اعتنا کردن مردم به عوامل حضور و شجاعت و قدرت که در رأسش ایمان دینی است»، «ایجاد اختلاف ... دوقطبی کردن»، مردم را از صحنه خارج کنند که «راه مقابله هم حضور مردم است ... مسئله حضور مردم در صحنه _ که جزو لوازم حتمی اداره صحیح کشور و پیشرفت انقلاب و به نتیجه رسیدن انقلاب و به هدفها دست یافتن انقلاب است _ باید ترویج بشود؛ هر کسی صدایی دارد، هر کسی زبان گویایی دارد، هر کسی مخاطبی دارد، هر کسی می تواند اثر بگذارد، باید روی این زمینه کار کند: و تَواصَوا بِالحَقّ؛ این حق است. تواصی به حق وظیفه همه است» (بیانات در دیدار هزاران نفر از مردم قم، ۱۴۰۲/۱۰/۱۹).

منابع و مآخذ

نهج البلاغه.

۱. اشتریان، کیومرث و باقر قائمی اصل (۱۳۹۹). مدل سیاست گذاری مشارکتی چند سطحی. فصلنامه سیاست. ۵۰ (۲). ۲۶۱ ـ ۲۲۳.

- ۲. بوچانی، محمد حسین، الهام نظری و نازنین دلنواز (۱۳۹۷). واکاوی نهادی حقوقی قدرت سپاری به مدیریت محلی در ایران. فصلنامه پژوهشهای جغرافیای سیاسی. ۳ (۱). ۸۵ ـ ۵۹.
- ۳. جمشیدی، علیرضا و آرین پتفت (۱۳۹۵). حقوق شهروندی در آیینهای نوین اداری. فصلنامه اخلاق زیستی. ۲ (۲۱). ۵۰ - ۲۳.
 - ٤. خامنهای، سید علی (١٤٠٢). «سایت مقام معظم رهبری». به آدرس: www.khamenei.com
- ۵. طوسی، محمدعلی (۱۳۸۰). مشارکت در مدیریت و مالکیت. تهران: انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی ریاست جمهوری.
- 7. عابدی جعفری، حسن؛ محمدسعید تسلیمی؛ ابوالحسن فقیهی و محمد شیخزاده (۱۳۹۰). «تحلیل مضمون و شبکه مضامین؛ روشی ساده و کار آمد برای تبیین الگوهای موجود در دادههای کیفی». فصلنامه اندیشه مدیریت راهبردی. سال پنجم. پاییز و زمستان. شماره ۲. (پیایی ۱۰).
- ۷. فرهمندنیا، علیرضا؛ پروانه بیاتی و سید محسن خادمی (۱٤۰۳). مردمیسازی کارکردهای دولت با تأکید بر منظومه فکری مقام معظم رهبری (مدظله العالی). فصلنامه دولت پژوهی ایران معاصر.
 ۱۱. ۳۲ ـ ۱۱.
- ۸. فیضمندیان، پریسا (۱۳۹۹). فرهنگ و توسعه مشارکتهای مردمی. فصلنامه علمی تخصصی
 روانشناسی. علوم اجتماعی و علوم تربیتی. ۱ (٤). ۱۲ ـ ۱۰۰.
- ۹. لکزایی، رضا (۱٤۰۱). ارکان نظام سیاسی اسلام در زیارت «امین الله» و «زیارت آل یاسین».
 فصلنامه علمی ـ یژوهشی سیاست متعالیه. ۱۰ (۱). ۲۲ ـ ۲۷.
- ۱۰. مهر گان، فرهاد؛ ابوالحسن فقیهی و ناصر میرسپاسی (۱۳۹۷). نقش مشارکت سیاسی و نظام دمو کراتیک در شکل دهی فرهنگ سیاسی. فصلنامه خطمشی گذاری عمومی در مدیریت. ۹ (۳۰). ۱۹ ـ ۱.
- 11. Akhmouch, Aziza & Correia, Francisco. (2016). The 12 OECD principles on water governance When science meets policy. Utilities Policy. 43 (10): 121 134
- 12. Boughy, J. (2009). The use of administrative law to enforce human rights. AJ Admin L25.
- 13. Bourdieu, P. (1991). *Language and symbolic power*. Harvard University Press.
- 14. Braun, V. & Clarke, V. (2006). *Using thematic analysis in psychology*. Ualitative Research in psychology, 3 (2), 77101.
- 15. Fischer, F. (2017). *Democracy and expertise: Reorienting policy inquiry*. Oxford University Press.
- 16. Friedmann, J. (1992). *Empowerment: The Politics of Alternative Development*. Blackwell.
- 17. Gilia, C. (2013). The Citizen Instrument and Beneficiary of Local Participatory

- Democracy, Models of Good Practices. The French Experience, *Procedia Social* and Behavioral Sciences, 81: page 255 258.
- 18. Pateman, C. (1970). *Participation and Democratic Theory*. Cambridge University Press.
- 19. Patsias, C., Latendresse, A & Bherer, L (2012). "Participatory Democracy, Decentralization and Local Governance: The Montreal Participatory Budget in the light of 'Empowered Participatory Governance". *International Journal of Urban and Regional Research*, page 1 17.
- 20. Putnam, R. D. (2000). *Bowling Alone: The Collapse and Revival of American Community*. Simon & Schuster.
- 21. Smith, M. K. (2010). Community and Social Change. Open University Press.
- 22. United Nations Development Programme. (2020). *People's participation in governance: A guide for practitioners*. New York: UNDP.
- 23. Verba, S., Schlozman, K. L., & Brady, H. E. (1995). *Voice and Equality: Civic Voluntarism in American Politics*. Harvard University Press.

